

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 786/2024
14.01.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., против туженог „Јединство“ д.о.о. Апатин, са седиштем у Апатину, чији је пуномоћник Душан Гарашанин, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2864/23 од 14.12.2023. године, у седници одржаној 14.01.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2864/23 од 14.12.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 2864/23 од 14.12.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1 335/20 од 27.09.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име неисплаћене зараде за прековремени рад закључно са априлом 2020. године исплати износ од 171.780,08 динара са законском затезном каматом почев од 01.08.2020. године до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 213.658,30 динара са законском затезном каматом од дана извршности пресуде до исплате.

Апелациони суд у Новом Саду је, пресудом Гж1 2864/23 од 14.12.2023. године, одбио жалбу туженог и пресуду Основног суда у Сомбору П1 335/20 од 27.09.2023. године потврдио.

Против правноснажне пресуде донете у другостепеном поступку, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23), прописано је да је ревизија је изузетно дозвољена због

погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна

Предмет тражене правне заштите је накнада штете тужиоцу на име неисплаћене накнаде за прековремени рад, а нижестепеним одлукама тужбени захтев је усвојен уз налажење судова да потраживање тужиоца није застарело због наступања прекида застарелости. Одлука је донета применом одговарајућег материјалног права на утврђено чињенично стање и не одступа од схватања израженог кроз пресуде Врховног касационог суда односно Врховног суда донетим у предметима са сличним чињенично-правним основом. Стога нема потребе за уједначавањем судске праксе, нити је потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу првом изреке донео применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије туженог применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и оценио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 441. ЗПП, прописано је да је у парницама из радних спорова ревизија увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. У свим другим случајевима ревизија није дозвољена, осим ако се тужбени захтев односи на новчано потраживање када се примењује општи режим допуштености овог правног лека према вредности предмета спора побијаног дела у смислу одредбе члана 403. став 3. ЗПП. Том одредбом закона прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужбу ради накнаде штете у овој правној ствари тужилац је поднео 02.06.2020. године, а вредност предмета спора је 171.780,08 динара.

Имајући у виду да ово имовинскоправни спор у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредности од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија туженог није дозвољена на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, на основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Гордана Комненић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић